

בעניין:

התובע:

- נגד -

הנתבעת

פסק בורר

מבוא

1. עניינו של הליך זה בטענת התובע, כי הנתבעת הפרה את ההסכם שחתמה עימו לעונות 2022/2023 ו- 2023/2024, בכך שבתום עונת 2022/2023 הודיעה לו כי אינו מצוי בתכניתה לעונת 2023/2024, לא איפשרה לו להתאמן עם הקבוצה בעונת 2023/2024 וסירבה לאשר את העברתו לקבוצה אחרת שביקשה להתקשר עימו. עוד טוען התובע כי הנתבעת לא שילמה לו מלוא שכרו בגין עונת 2022-2023.

2. מלכתחילה, כללה התביעה גם תביעה לסעד של שחרור התובע משורות הנתבעת. עניין זה הוסדר בהסכמה במהלך הדין בהליך (כפי שיפורט בהמשך) וכעת נותרו על הפרק תביעותיו הכספיות של התובע.

מהלך הדיון

3. כתב התביעה בהליך זה הגיע לידי בתחילת חודש אוקטובר 2023. לכתב התביעה נלוותה בקשה למתן צו ביניים לשחרורו של התובע לכל קבוצה שתרכזה בשירותיו (לאחר תום חלוף ההעברות). בקשה זו נדחתה על ידי ב- 15 באוקטובר 2023, לאחר קבלת עמדת הנתבעת (שלא התנגדה לשחרורו של התובע משורותיה כאמור לעיל) ולאחר קבלת הסברים נוספים מהתובע – כל זאת מן הטעמים הנקובים בהחלטה הנ"ל.
4. ב- 3 בנובמבר 2023 התקיים דיון מקודמי בהליך ובסיומו ניתנה על ידי ההחלטה הבאה:

" בעקבות הדיון שהתקיים היום:

1. רשמתי לפני את:
 - א. הצהרת הנתבעת כי אינה מתכחשת לחובתה להשלים את שכרו של התובע לחודש אוגוסט וכן לשלם את שכרו בגין חודש ספטמבר.
 - ב. הצהרת הנתבעת כי בכפוף להמצאת פרטי קרן הפנסיה (או כל הסדר פנסיוני אחר שיבחר התובע) ולהעברת חלקו של התובע לקרן או הסדר כאמור, תעביר לקרן או להסדר כאמור את הסכומים הנדרשים ממנה כמעבידה, בגין התקופה שעד (וכולל) חודש ספטמבר 2023.
 - ג. הצהרת הנתבעת כי אינה כופרת בחובתה לשאת במלוא התשלומים מכח ההסכם עם התובע, עד לסיום תקופת ההסכם, בכפוף לחובת הקטנת הנזק של התובע.
 - ד. הצהרת הנתבעת כי יש בפניה הצעות להתקשרות של קבוצות מליגה א' עם התובע, וכי היא תשלים את ההפרש בין השכר שיוצע לתובע מקבוצות אלו (ובלבד שיהיה בגבולות הסביר) לבין המגיע לו לפי ההסכם עמה, ואת הצהרת התובע כי ישקול הצעות אלו לגופן.
2. למותר לציין, כי לצדדים שמורות זכויותיהם המלאות בכל הנוגע לטענות ולהסדרים שלא נכללו בסעיף 1 לעיל.
3. דיון הודיעו לי הצדדים כי התובע הוצא לאחורנה לחל"ת באופן חד צדדי. לא נערך דיון של ממש בנושא זה, אולם הצעתי לנתבעת לשקול עניין זה (כמו גם את עניין שיתופו של התובע באימונים קבוצתיים, להבדיל מאימונים יחידניים), בין היתר, נוכח ההלכה הקיימת במוסד לבוררות ולגישור באשר לחובותיה של קבוצה לדאוג לשימור יכולתם של השחקנים בה (וראו בין היתר פסקי בורר שניתנו בתיקים הבאים: ת.ב. 16/14-15, ת.ב. 54/15-16, ת.ב. 70/15-16, ת.ב. 31/17-18 ות.ב. 44/18-19. יובהר כי בדיון עצמו התייחסתי רק לעיקרון – ולא ציינתי אסמכתאות).
5. ב- 30 בנובמבר 2023 התקיים דיון מקדמי נוסף, במסגרתו ניתן צו להגשת תצהירים.
6. ב- 6 בדצמבר 2023 הגיש התובע בקשה נוספת למתן צו ביניים שיאפשר את רישומו המיידי בשורות [הקבוצה הקולטת] (שוב – בהסכמת הנתבעת). גם בקשה זו נדחתה על ידי (ביום 10 בדצמבר 2023) מאותם טעמים שעמדו ביסוד החלטתי מיום 15 באוקטובר 2023.
7. ב- 30 בינואר 2024 וב- 6 בפברואר 2024 הגיש התובע הודעה והודעה משלימה על התקשרותו עם [הקבוצה הקולטת] – עד לסוף עונת 2023/2024.

8. ביום 15 באפריל 2024 התקיים דיון הוכחות בו העידו: מטעם התובע – התובע עצמו, נציג ארגון השחקנים מר מושיקו מישאלוב ומייצגו של התובע, ומטעם הנתבעת – יו"ר הנתבעת ("היו"ר"), מאמן הכושר של הנתבעת ("מאמן הכושר") ומאמן קבוצת..... ("הקבוצה המציעה").
9. סבב הסיכומים הושלם ב – 25 באוגוסט 2024, וכעת הגיע המועד למתן פסק הבורר.

טיעוני הצדדים

10. התובע טוען כי:
- 10.1 הנתבעת, מטעמיה, החליטה להרחיק את התובע משורותיה, נידתה אותו משורותיה, ואף לא רשמה אותו כשחקן בשורותיה בעונת 2023/2024, וזאת הגם שהיה תחת הסכם תקף עד תום עונה זו.
- 10.2 הלכה למעשה, הנתבעת פיטרה את התובע, ללא שימוע, תוך הפרת חוזה, ושלא כדין.
- 10.3 התובע וסוכן השחקנים שלו ניסו למצוא לתובע קבוצה חליפית לאחר תום עונת 2022/2023, אך גם כאשר מצאו קבוצה חלופית (הקבוצה המוצעת) סירבה הנתבעת לשחרר את התובע לשורות קבוצה זו – כאשר חלופה אחרת לא היתה בנמצא..
- 10.3 גם לאחר סגירת חלון ההעברות, שעה שהתובע נותר בשורות הנתבעת, מאנה הנתבעת לאפשר לו להשתתף באימונים קבוצתיים ובמשחקים עם הקבוצה – כאשר התובע התאמן לבדו, בשולי המגרש, ללא תכנית אימונים,
- 10.4 התובעת שילמה את השכר המגיע לתובע בגין החודשים אוגוסט וספטמבר 2023 באיחור ניכר (בחודש נובמבר 2023), והוציאה אותו (ואותו בלבד – מכלל קבוצת הבוגרים) לחל"ת על מנת להתחמק מחובתה לשלם את שכרו.
- 10.5 הדרתו של התובע משורות הנתבעת מאז תום עונת 2022/2023 ועד למחצית השניה של עונת 2023/2024 (אז הצטרף לשורות [הקבוצה הקולטת]) גרמה לפגיעה בשכרו ובמעמדו המקצועי (ראוי לציין כי סיכומי התובע הוגשו סמוך לתום עונת 2023/2024 ובסיכומים נטען כי באותו מועד לא עלה בידי התובע לקבל הצעה בשכר הגבוה מהשכר ששולם לו על ידי [הקבוצה הקולטת], שכר הנמוך בכשליש משכרו אצל הנתבעת, בערכי נטו).
- 10.6 הנתבעת לא שילמה לתובע את תמורת ההפרשות לפנסיה שהיתה אמורה לשלם – לטענתה משום שלא היתה חייבת לשאת בחלקו של התובע בהפרשות הפנסיוניות (הגם שלטענת התובע הדבר מתבקש נוכח העובדה ששכרו ננקב בערכי נטו – ומכאן שעל הנתבעת לשאת בתשלומים אלה מבלי לגרוע משכרו).
- 10.7 הנתבעת לא שיפתה את התובע בגין בדיקות אולטרסאונד שביצע בעונת החוזה הראשונה (עונת 2022/2023) בסך 1,000 ₪.
- 10.7 התנהלותה זו של הנתבעת גרמה לתובע עוגמת נפש מרובה.
- 10.8 אשר על כן תובע התובע:
- ש"ח בגין שכר עבודה עבור עונת המשחקים 2023/2024 (סכום זה הינו לאחר קיזוז התשלומים שקיבל התובע מ[הקבוצה הקולטת] בגין יתרת עונת 2023/2024.
 - יתרת תשלום תמורת הפנסיה, בסכום של _____ ₪, עבור התקופה עד חודש ספטמבר 2023.
 - הפרשי פנסיה בגין החודשים אוקטובר-דצמבר 2023 והחודשים יוני יולי 2024 (שבגינם היה התובע זכאי להפרשות פנסיוניות מן הנתבעת – אך לא מ[הקבוצה הקולטת]), בסך כולל של _____ ₪.
 - החזר הוצאות רפואיות בסך 1,000 ₪.
 - פיצוי על עוגמת נפש בסך _____ ₪.
 - פיצוי בגובה _____ ש"ח בגין פגיעה בשם הטוב ובמוניטין של השחקן.
 - פיצוי בגין אי עריכת שימוע כדין, בגובה של לפחות משכורת ברוטו – _____ ₪.
 - ריבית על התשלומים הנ"ל
 - החזר הוצאות הבוררות, לרבות החזר אגרה, עלויות תימלול, שכ"ט בורר, ושכ"ט עו"ד.

11. הנתבעת טוענת כי:

- 11.1 הנתבעת אכן בחרה שלא לשבץ את התובע בהרכבה בעונת 2023/2024, מטעמים מקצועיים גרידא, עקב תיפקודו בעונת 2022/2023, והיא הודיעה על כך לתובע ולסוכנו עוד בתום עונת 2022/2023.
- 11.2 התובע לא מילא את חובתו להקטין את נזקו – ואף לא ניסה להקטין נזק זה. הוא נקט מדיניות של "שב ואל תעשה" ונסמך על שכרו החוזי מן הנתבעת. עקב זאת אין הוא זכאי לכל פיצוי בגין סיום ההסכם עימו.
- 11.3 למעשה, כיוון שהתובע לא נרשם כלל בחלק מסגל הנתבעת לעונת 2023/2024 (לפי הנתבעת "מסיבה לא ידועה") לא היה דבר שמנע ממנו להצטרף לכל קבוצה שהיא, והוא לא נזקק להסכמת הנתבעת או לברכתה לשם כך.

- 11.4 התובע אישר כי נעשו אליו פניות מ[הקבוצה המציעה] ומ..... (ומאמן [הקבוצה המציעה]) העיד כי פנה לתובע והבטיח לו כי שכרו לא ייפגע, שכן [הקבוצה המציעה] תסתדר עם הנתבעת. עם זאת, התובע דחה על הסף הצעות אלו.
- 11.5 טענות התובע וסוכנו באשר להצעה שניתנה כביכול מ[הקבוצה המוצעת] אינן מבוססות ואינן אמינות.
- 11.6 הוצאת התובע לחל"ת בסוף חודש אוקטובר 2023 (בתוקף מ-7 באוקטובר 2023 ועד תום חודש דצמבר 2023) נעשתה עקב מלחמת חרבות ברזל – והשלכותיה המובהקות על תקציבה של הנתבעת.
- 11.7 גם התקשרותו של התובע עם [הקבוצה הקולטת] נעשתה ללא קיום משא ומתן מסחרי של ממש, שכן התובע נסמך על שכרו החוזי אצל הנתבעת ולא פעל להקטין את נזקו גם בהיבט זה.
- 11.8 לכל היותר התובע זכאי לתשלום בגין הפרש בין שכרו החוזי אצל הנתבעת בגין התקופה שמיום 1.1.24 ועד לתום תקופת ההסכם עמו – בקיזוז התשלומים שקיבל מ[הקבוצה הקולטת] בגין תקופה זו. אולם, נוכח אי הקטנת הנזק מצידו של התובע אין מקום לפסוק לו את מלוא ההפרש – אלא לכל היותר את מחציתו.

דיון והכרעה

12. לצורך ההכרעה במחלוקת כאן, עלי לדון במספר שאלות במספר רבדים: תחילה אידרש לשאלת התנהלותה של הנתבעת במישור המקצועי/ספורטיבי, לאחר מכן אבחן את השאלה האם ועד כמה פעל התובע כדי להקטין את נזקו, ולאור מסקנותיי בנושאים אלה אדון בתביעותיו הכספיות של התובע (לעניין שכר שלא שולם לו במועדו או במלואו, הפרשים בין שכרו ב[הקבוצה הקולטת] לבין שכרו לפי ההסכם עם הנתבעת, הפרשות פנסיוניות, החזר הוצאות רפואיות). לאחר מכן אדון ביתר תביעותיו של התובע (פיצויים בגין אי עריכת שימוע, עוגמת נפש ופגיעה במוניטין).

התנהלות הנתבעת

13. אין למעשה מחלוקת, שהנתבעת, מטעמה, בחרה שלא לקיים (ולמעשה – להפר) את ההסכם עם התובע – בכל הנוגע לעונת 2023/24. הלכה למעשה, הנתבעת הודיעה לתובע, סמוך לתום עונת 2022/2023 כי הוא אינו כלול בתכניתה לעונה הבאה, ואף לא רשמה אותו בהתאחדות לעונה זו.
14. לשיטתה של הנתבעת היא מעולם לא התכחשה לחובתה לשלם לתובע את המגיע לו לפי ההסכם עימו (בכפוף לחובת התובע להקטנת נזקו ובכפוף לטענות לגבי ההפרשות הפנסיוניות - הללו יידונו, כאמור, בהמשך). אולם בכך אין די. המוסד לבוררות ולגישור קבע לא פעם ולא פעמיים כי חובתו של מועדון כלפי שחקניו אינה מתמצית בתשלום שכרם בלבד, אלא חלה גם על חובת המועדון לאפשר לשחקניו לשמור על רמתם המקצועית ולתת להם אפשרות להשתלב בהרכב הקבוצה. ראו לדוגמה את הפסיקה בת.ב. 31/17-18:

"(בבסיס ההתקשרות בין שחקן לקבוצה – הבורר) עומדת התקשרות חוזית למתן שירות אישי יחיד במינו – מעל ומעבר להסכם עבודה רגיל: השחקן מתחייב להקדיש את מלוא כוחו (כפשוטו) ומאמציו להצלחת הקבוצה, לחשוף עצמו לפגיעה גופנית ולשחיקה בריאותית ואילו הקבוצה מחוייבת להעמיד לרשותו את התנאים הספורטיביים והחומריים הנדרשים לשם כך. המדובר בסוג מיוחד של "חווה יחס" (וראו את פסיקתו של בית הדין הארצי לעבודה בעע 53128-12-11 **חברת אפי אבטחה בע"מ – יעקוב (קובי) מרדכי** [פורסם בנבו] (מיום 28.8.17)), המטיל חובות מוגברות על הצדדים.

מכאן נובע, בעיני, כי חובת תום הלב החלה על כל צד לחוזה בכלל, ועל מעביד בפרט, צריך שתוחל ביתר שאת על הסכמים בין מועדוני כדורגל לשחקנים.. ודאי שכן הם הדברים כאשר מדובר בליבת ההסכם – העמדת מעטפת מקצועית, תחרותית וחומרית לרשות השחקן."

(פסיקה דומה ניתנה גם בת.ב. 14/15-16, 54/15-16, 70/15-16 ובת.ב. 44/18-19).

15. במקרה כאן, הנתבעת הדירה את התובע לחלוטין מהרכבה, ואף לא רשמה אותו כלל בהתאחדות לעונת 2023/2024 (וגם על כך אין מחלוקת). זאת ועוד, התובעת מנעה מן התובע להתאמן בשורותיה, באופן מלא או חלקי, החל מתום עונת 2022/2023 ואילך. התובע העיד (עמ' 3 לפרוטוקול, שורות 20-21) כי עד אוגוסט לא נקרא כלל לאימונים (שהחלו בסוף יוני – עמ' 17 לפרוטוקול, שורות 1-3), לאחר מכן הופרד מהקבוצה לאחר חימום והתאמן על דשא סינטטי במגרש קטו (עמ' 9 לפרוטוקול, שורות 2-4), כאשר לאחר ה-7 באוקטובר, חלה הפסקה של כשבועיים באימונים ולאחריה, לאחר שניים-שלושה אימונים נוספים, הוצא לחל"ת (עמ' 17, שורות 6-9) והוצא גם מקבוצת הווטסאפ של הקבוצה. יצויין כי לתצהירו של התובע צורפו הקלטות משיחותיו עם מי שבמועדים הרלוונטיים כיהנו כמנהל הקבוצה, מנהלה המקצועי, ומאמנה, הקלטות המאשרות את טענותיו לעניין בידודו מאימוני הקבוצה (רבות התייחסות לכך שהמאמן אינו רוצה שיראה על איזה תרגילים מתאמנת הקבוצה).

16. הנתבעת אינה מכחישה לחלוטין את טענות השחקן באשר להוצאתו ממסגרת האימונים הקבוצתית. היו"ר העיד כי:

"אם הוא (התובע – הבורר) לא בתוכניות המקצועיות של המועדון אז הוא לא יכול להשתתף באימונים הטקטיים, במשחקי אימון והכול כי בסוף הוא, הרמה שלו היא לא מספיק טובה לדעת המאמן, אז הוא לא יהיה במשחק אימון או בהכנה למשחק וכאלה. לגיטימי." (עמ' 21 לפרוטוקול, שורות 4-8)

גם מאמן הכושר של הנתבעת אישר כי כאשר התובע התאמן (בתקופה שבין תחילת אוגוסט 2023 לסוף אוקטובר 2023) הוא לא השתתף בחלקים הטקטיים של האימון ו"התאמן בצד רוב הפעמים" (עמ' 61 לפרוטוקול, שורות 13-19)

נוסף כי היו"ר בעדותו ציין, כי זולת התובע הוצאו גם/רק עובדי מחלקת הנוער לחל"ת (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 2-3).

17. יצויין, אף כי אין בכך כדי לשנות מהמסקנות המשפטיות העולות מכך, כי במקרים אחרים, לרבות מקרים שהובאו בפני הח"מ, היו קבוצות שנקטו הליכים דומים לאלה שנקטו על ידי הנתבעת, ואף חמורים ומשפילים מהם, "מראש" כדי "לשכנע" שחקן להפחית משכרו, להסכים למעבר לקבוצה אחרת וכן הלאה. במקרה כאן לא פעלה הנתבעת כדי לגרום לתובע לפעול באופן כזה או אחר או להסכים להסדר כזה או אחר, אלא נקטה צעדים חד צדדיים, בניגוד להסכם, שמשמעותם האופרטיבית "בדיעבד" היתה הדרתו המקצועית והחברתית של התובע משורותיה. כך או כך, התנהלות כזו מהווה הפרה של חובותיה החוזיות של הנתבעת כלפי התובע.

הקטנת הנזק

18. האם התובע קיים את חובותו לנקוט מאמצים סבירים למנוע או להקטין את נזקו (סעיף 14 (א) לחוק החוזים (תרופות), התשכ"ט-1969 ? בעניין זה, כאמור לעיל, חלוקים הצדדים, כאשר כל אחד מהם מבקש למעט בחשיבות המאמצים שעשה רעהו למצוא קבוצה חלופית לתובע (או אף לכפור בקיומם של מאמצים כאלה). המענה לשאלה זו נוגע למעשה לשלוש תקופות: מאז תום עונת 2022/2023 ועד סגירת חלון ההעברות בין העונות, תקופת "בין החלונות" (אוקטובר-דצמבר), והתקופה שבין התקשרות התובע ו[הקבוצה הקולטת] לבין תום תקופת ההסכם שבין התובע לנתבעת.

19. התובע התייחס (בסעיף 3 לתצהירו, ובחקירתו) להצעה שקיבל מ[הקבוצה המוצעת] (אף היא מהליגה הלאומית) לשחק בשורותיה תמורת סכום העולה כדי שלישי/מחצית משכרו ברוטו אצל הנתבעת (שכר בסיס ועד _____ ש"ח עבור נקודות ליגה, כאשר משכורתו אצל הנתבעת עמדה על _____ ש"ח ברוטו לחודש) – ואשר, לדבריו (ומחקירתו – בהסתמך על מה ששמע מסוכנו) הנתבעת סרבה לקבל, בשל גובה הסכום שהיה עליה להשלים בנסיבות אלו ודחקה בו להסכים להפחית משכרו על מנת להפחית מהוצאותיה. סוכנו של השחקן אישר בחקירתו את דבר הפניה מ[הקבוצה המוצעת] (שלדבריו נדחתה על הסף באמצעות מנהלה המקצועי דאז של הנתבעת).

20. כמו-כן אישרו התובע וסוכנו כי הנתבעת הפנתה אליהם את מאמן הקבוצה המציעה (שהעיד כי פנה לתובע והבטיח לו כי יידע להסתדר עם הנתבעת באשר לשכר התובע) וכן את – אך התובע סירב להתקשר עם קבוצות אלו – ששתיהן מליגה א'.

21. היו"ר טען בחקירתו כי:

"אנחנו פנינו לסוכן שלו, אני לפחות 10 פעמים ביום. איתו דיברתי עם החם שלו דיברתי. עשינו פגישות, הפכנו את העולם כדי למצוא פתרון. אנחנו לא מועדון שזורק שחקן לכלבים. הפכנו את העולם כדי למצוא פתרון. ומהצד השני הייתה אדישות מוחלטת." (עמ' 22 לפרוטוקול, שורות 3-7, יצויין כי אמירות מעין אלו לא נכללו בתצהירו של היו"ר, שם נכתב רק כי הנתבעת קיבלה הצעות מ[הקבוצה המציעה] ומ....)

עוד טען היו"ר כי לא קיבל הצעה מ[הקבוצה המוצעת], וכי נוכח יחסיו עם [הקבוצה המוצעת], חזקה שלא היו מהססים לפנות אליו אילו אכן עמדה הצעה כזו על הפרק (עמ' 22 לפרוטוקול, שורות 15-5). היו"ר הוסיף בהקשר זה, כי ככל שהיתה הצעה להעסיק את השחקן בשכר של _____ ש"ח, אזי "היא לא הצעה" משום ש(בלשון נקיה) מדובר בניצול בוטה של הנתבעת שאמורה היתה להשלים את מלוא שכרו החוזי של התובע, ששוויו האמיתי גבוה משמעותית מסכום זה (עמ' 30 לפרוטוקול, שורות 4-13)

22. בהקשר זה יש להתייחס גם לעדותו של מר מושיקו מישאלוב, מנכ"ל ארגון השחקנים "יש לנו פה שני דברים שהם, יש מבחינה כלכלית ויש מבחינה מקצועית. עכשיו, אם אני שחקן, לא מתייחס רגע לתובע, לשחקן אחר בליגת העל, ויש לי הצעה בליגה לאומית וזה פגיעה מקצועית, אני ארד לליגה לאומית אם אני שחקן של ליגת העל? לדעתי לא. אם יגיע לי בליגת העל, וליגת העל אותו כסף אז ברור שאנחנו נמליץ ללכת.

ש: באותה ליגה זה לא פגיעה,

ת: באותה ליגה, עוד פעם, יש שיקולים של שחקן. מרחק, כן ישחק, לא ישחק, יש מלא שיקולים. באותה הליגה לא אמורה להיות פגיעה, אבל עוד פעם, אני לא יכול לחייב את השחקן לעבור, זה עניין שלו. לו יש את השיקולים שלו. (עמ' 48 לפרוטוקול, שורות 14-4)

23. עד כאן – עד לסגירת חלון ההעברות.

24. משנסגר חלון זה הגיש התובע, ביום 2 באוקטובר 2023 את תביעתו ובה ביקש בקשה כי יינתן לו סעד זמני המתיר "את רישומו של התובע בכל קבוצה שיחפוץ, לרבות בליגת העל ובליגה הלאומית, ולמרות שכבר נסגר חלון ההעברות (הרישום) הנוכחי עבור ליגת העל והליגה הלאומית, וזאת מבלי לפגוע בזכויותיו כפי שנתבעות בכתב התביעה." בקשה זו נדחתה על ידי ביום 15 באוקטובר 2023, משלושה טעמים עיקריים – השיהוי שבהגשתה (כאשר לטעמי ניתן היה להגישה זמן סביר לפני סגירת חלון ההעברות), חשיבות השמירה על אחידות וצפיות בכל הנוגע להעברת שחקנים בליגות המקצועניות והעובדה שהתובע לא הצביע על קיומה של קבוצה המבקשת את התקשר עימו.

25. לא למותר להזכיר כי במסגרת הדיון המקדמי הראשון שנערך בהליך זה טען נציג הנתבעת כי יש בפני הנתבעת הצעות להתקשרות של קבוצות מליגה א' עם התובע. נושא זה לא נשנה בטיעוני הנתבעת.

26. ב – 6 בדצמבר 2023 הגיש התובע בקשה נוספת – והפעם לשחרורו [לקבוצה הקולטת], שלטענתו ביקשה להתקשר עמו מיידית, ולא היתה מוכנה להתחייב כי תתקשר עמו במהלך חלון ההעברות. גם בקשה זו נדחתה על ידי (ביום 10 בדצמבר 2023), כאשר ציינתי בהחלטתי כי:

"עם כל ההבנה למצב אליו נקלע התובע, הקרבה לחלון ההעברות מזה, והמדיניות העקבית של המוסד לבוררות ולגישור באשר לכיבוד מסגרות הזמנים של חלונות ההעברות מזה, מביאים אותי למסקנה שאין כאן מקום לקלקל את השורה ולסדוק את האיסור הגורף על העברות מחוץ למסגרת חלונות ההעברה."

27. משנפתח חלון ההעברות בינואר 2024 הודיע התובע כי התקשר עם [הקבוצה הקולטת] בהסכם ליתרת עונת 2023/2024 (חמישה חודשים) – בשכר חודשי של _____ שו נטו לחודש (לפי ההסכם שצורף _____ שו ברוטו).

28. האם עמד התובע בחובת הקטנת הנזק? הפסיקה הכללית (בבתי הדין לעבודה) קובעת, כי:

"הרציונל החברתי המונח ביסוד דוקטרינה זו ביחסי עבודה הוא ש"אין העובד רשאי להיבטל בביתו מכל מלאכה ולסמוך על הפיצוי בגין הפסד השכר שיקבל" (מתוך ע"ע (ארצי) 260/06 **רמת טבעון מעונות הורים בע"מ - זיוית פניבלוב** 29.1.09). (נבטלה זו לשם קבלת הפיצוי אינה ראויה במישור הצדק היחסי שבין הצדדים ואינה עולה בקנה אחד עם תכליותיו הציבוריות של ערך העבודה. משכך, מצופה העובד לפעול **בשקידה ראויה** להקטנת הנזק, כשחובת השקידה הסבירה יכולה ללבוש חזות של חיפוש **במאמץ סביר לעבודה חלופית הולמת** או פניה למוסד לביטוח לאומי לצורך קבלת דמי אבטלה. **הנטל לשכנע בכך שהעובד לא ניסה בשקידה סבירה להקטין את נזקו**, ולכן יש להפחית מסכום הפיצוי את הכנסותיו לו היה נוהג בשקידה סבירה – **מוטל על המעסיק**". (ע"ע -02-3393/17 **יונתן גב נ' ג.מ. מעיין אלפיים בע"מ**, 24.6.18, פורסם בנבו) סעיף 30, הדגשות הוספו – הבורר)

29. בבואנו ליישם עקרונות אלו לגבי ספורטאים מקצוענים, דוגמת התובע, מן הראוי לייחס משקל של ממש להגדרת "עבודה חלופית הולמת". מן הסתם גם לפי הדין הכללי אין לפרש את עיקרון הקטנת הנזק כציווי ברוח "פשוט נבלה בשוק ואל תזדקק לבריות" (או במקרה זה – ואל תדרוש פיצוי מן הצד המפר): חובת הקטנת הנזק של עובד אינה אבסולוטית. מן הסתם אין לדרוש ממי שהוא מומחה בעיסוקו, או ממני שעקב גילו או מצבו הרפואי אינו מסוגל לעבודה פיזית, ליטול על עצמו עבודת כפיים; אין לדרוש מאדם שלא עסק בכך לעבוד בלילות, אין לדרוש מאדם להרחיק מאד מביתו כדי למצוא עבודה וכד'. מקל וחומר שכך כאשר מדובר בספורטאים מקצוענים – שברוב המקרים "תור הזהב" שלהם הוא קצוב וכל פגיעה בכושרם (הפיזי והמקצועי) או במוניטין שלהם (עקב ירידת ליגה, לדוגמה) עלולה להשפיע באופן מהותי על עתידם הכלכלי (וראו לענין זה את דבריו של מר מישאלוב, בסעיף 22 לעיל). זאת ועוד – כפי שצויין בת.ב. 31/17-18, התקשרות בין שחקן לבין קבוצת כדורגל, היא בבסיסה חוזה יחס למתן שירותים אישיים, ואין מקום לומר כי שחקן נדרש להשתלב בכל קבוצה שתראה את שירותיו ותרבה במחיר, בהתעלם משיקולים הנוגעים למיצוב הקבוצה, התנהלותה, התנהלות נושאי התפקיד בה, תדמיתה והישיגיה.

30. אני מוצא לנכון לקבל את טענת התובע (וסוכנו) בדבר קבלת הצעה מ[הקבוצה המוצעת] ודחייתה על הסף על ידי הנתבעת (הגם שטענה זו לא נתמכה בעדות של גורם כלשהו מ[הקבוצה המוצעת]). אני מקבל גם את עמדת התובע כי לא היה מחוייב לקבל את הצעות הקבוצה המציעה ו..... לא מצאתי לנכון לקבל את טענת הנתבעת כי התובע לא "יצא מגדרו" כדי למקסם את תנאי שכרו ב[הקבוצה הקולטת], שכן הסתמך על השלמת שכרו על ידי הנתבעת. בערכי נטו, שכרו של התובע בשורות [הקבוצה הקולטת] עמד על שני שלישי משכרו אצל הנתבעת, כאשר, כזכור, הנתבעת היא שהחליטה

להוציא את התובע משורותיה משום ש"התובע... הצליח להבקיע בסך הכל ___ שערים בכל אותה העונה. התובע לא הצליח להותיר חותם כלשהו על הקבוצה... וממילא לא היה גורם להצדיק את הסכומים הגבוהים אותם שילמה לו הנתבעת" (סעיף 6 לתצהירו של היו"ר). בנסיבות אלה, אין הנתבעת יכולה להלין על גובה שכרו החוזי של התובע בשורותיה מצד אחד, ולהתערעם על כך שקבוצה אחרת אינה מוכנה לשלם לו שכר דומה (לאחר מחצית עונה בה לא שיחק) מצד שני.

31. עם זאת, עדיין נותר אצלי ספק באשר לדיות מאמציו של התובע להקטנת נזקו בתקופה שמאז דחיית הצעת [הקבוצה הקולטת] ועד לסגירת חלון ההעברות. בפרט כאשר סמוך לאחר סגירתו של החלון מצא התובע לנכון לנקוט הליכים מהליכים שונים כדי לאפשר את העברתו לקבוצה אחרת. אי לכך, מצאתי לנכון לאמץ פתרון ביניים, ברוח פסיקת האשם התורם בדיני חוזים בכלל ובדיני עבודה בפרט (וראו לדוגמא: ע"ע (ארצ'י) 15868-04-18 **גבריאל כותה - מדינת ישראל משרד המשפטים** 7.4.21, פורסם בנבו) וע"א 3912/90 **A.S Eximin. תאגיד בלגי נ' טקסטיל והנעלה איטל סטייל פרארי בע"מ**, פ"ד מז (4) 64, 81 (1993)). אי לכך, אני מייחס לתובע "אשם תורם" באי הפחתת נזקו, בשיעור 25% - בגין התקופה שתחילתה ב - 1 באוקטובר 2024 ועד להתקשרותו עם [הקבוצה הקולטת] (בתוקף מ - 1 בינואר 2024) - תקופה של שלושה חודשים.

הוצאת התובע לחל"ת

32. כמצויין לעיל, ביום 26 באוקטובר 2023 הודיעה הנתבעת לתובע על הוצאתו לחל"ת, לתקופה שתחילתה ביום 7 באוקטובר 2023 וסיומה ב- 31 בדצמבר 2024. במהלך חקירתו של היו"ר ציין היו"ר כי התובע הוא היחיד מקרב קבוצת הבוגרים שהוצא לחל"ת וכי כל יתר העובדים שהוצאו לחל"ת היו ממחלקת הנוער.

33. בפסק בורר שניתן על ידי בת.ב. 15/19-20 (ואשר עסק בין היתר בהפחתות שכר עקב קורונה, שנעשו לאחר שהתובע שם פוטר על ידי התובעים לפני פרוץ הקורונה), דחיתי טענה דומה של הנתבעת לשלילת פיצוי מהתובע בנסיבות אלו וכתבתי:

"סעיף 10 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 (קובע - הבורר):

"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה שהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה."

בע"א 162/81 **מאיר שמחון נ' יוסף בכר חברה לבנין ופיתוח**, פ"ד לט (1) 701, עמ' 709-708 קבע בית המשפט העליון (כב' השופט ג' בד):

"הכלל הבסיסי הוא, שהנפגע מהפרת חוזה זכאי לקבל פיצוי, על-פי סעיף 10 לחוק החוזים - תרופות, בשל נזקו במועד בו הופר החוזה או בו בוטל. כאשר קבע השופט י' כהן (כתוארו אז) בע"א 601/75 [1], כי ניתן לפעמים לבחור במועד מאוחר יותר בתור התאריך הקובע לצורך קביעת גובה הנזק, הרי עשה זאת בעיקר **למניעת קיפוחו של הנפגע**." (הדגשה הוספה - הבורר)

בדומה לעיקרון הגולגלת הדקה בדיני הנזיקיו (ואפשר שאף ביתר שאת - נוכח קיום יחסים חוזיים והיכרות מוקדמת) - הצד המפר "מקבל" את הנפגע כמות שהוא, ואת הנזקים שניתן היה לצפות כתוצאה מסתברת של ההפרה, כמות שהם. אין שום הצדקה כלכלית או רעיונית לזכות את המפר (ולקפח את הנפגע) בגין התפתחויות שאירעו לאחר ההפרה ושיש בהן להפחית מאחריות המפר. חריג מסויים לכך מצוי בדיני הפחתת הנזק ... וייתכנו אולי גם נסיבות בהן "מעז יצא מתוק" והנפגע אף יצא נשכר מההפרה, עקב נסיבות מאוחרות להפרה - ראו לדוגמא: **א' אדר, ג' שלו, דיני חוזים - התרופות לקראת קודיפיקציה של המשפט האזרחי** (תשס"ט), עמ' 307-308. אולם במקרה זה אין המדובר "זה נהנה וזה לא חסר", אלא במפר המבקש לצאת נשכר, על גבו של הנפגע."

דומה בעיני כי, בשינויים העובדתיים המחוייבים, פסיקה זו מתאימה גם כאן, כאשר (למעלה מן הצורך) יצויין כי ניתן לייחס גם משקל לעובדה שלהבדיל מן המקרה שם (שם הופחת שכרם של חלק משחקני הקבוצה) התובע היה השחקן היחיד מן הקבוצה הבוגרת שהוצא לחל"ת.

34. אי לכך, אני קובע כי, לצורך הליך זה, אין להכיר בהוצאתו של התובע לחל"ת והוא זכאי לתמורה החוזית הקבועה בהסכם עם הנתבעת.

הפרשות לפנסיה

35. לפי ההסכם בין התובע לנתבעת, שכרו עמד על "_____ = 12* _____) _____ * 12* (נטו)."

36. בסעיף 4 בעמוד 4 להסכם הנ"ל נכתב:

"ביטוח פנסיוני - לפי צווי ההרחבה של ההסכמים הקיבוציים שבין לשכת התיאום של הארגונים הכלכליים והסתדרות העובדים החדשה בעניין ביטוח פנסיוני, כפי שאלה יהיו בתוקף מעת לעת (כיום, כפי שפורסמו ב"פ 6302, תשע"א, בעמוד 6938 וב"פ 7287, תשע"ו, בעמוד 7974) (להלן: "צו ההרחבה"). למען הסר ספק, תשלומי הקבוצה לביטוח הפנסיוני ו/או להשלמת פיצויי פיטורים, לפי העניין, בהתאם לצו ההרחבה הנ"ל, יבואו במקום פיצויי פיטורים כמוסדר בצווי ההרחבה הנ"ל."

37. בסיכומיו מציין התובע כי:

"לאחר הקדם משפט הראשון, מתאריך 31 באוקטובר 2023, העבירה הנתבעת לשחקן _____ ש"ח בגין הפנסיה, מתוך סך של _____ ש"ח (כ- _____ ש"ח עבור 15 חודשים – סכום שנבדק והוסכם על ידי הצדדים כסך כספי הפנסיה לשחקן עבור התקופה עד חודש ספטמבר 23. הפער בין הצדדים (על סך _____ ש"ח, ובסכום זה אינו כולל את חודשים אוקטובר-דצמבר 23 ולא את חודשי יוני-יולי 24 שהם חלק מהסכם השחקן) נובע מעמדות שונות לגבי השאלה על מי חלה החובה לשלם את חלקו של השחקן."

38. לטענת התובע, משנקבע בהסכם עמו שכר נטו של _____ ש"ח לחודש, כוונת הצדדים היתה כי התובע יקבל לחשבונו, לאחר כל הניכויים הסטטוטוריים, סך של לא פחות מ- _____ ש"ח - והנתבעת היא שתישא בכל העלויות הנגזרות מכך, לרבות הפרשות פנסיוניות בגין חלקו של העובד.

39. למרות האמור בתצהירו של היו"ר ובסיכומי הנתבעת, תלושי המשכורת שצורפו לכתב התביעה אינם מצביעים על ניכויים כלשהם שנעשו מתוך משכורתו של התובע, או בכלל, לטובת הפרשות פנסיוניות. בתלושי המשכורת נכללים תשלומים עבור משכורת, נסיעות ודמי הבראה, וניכויים בגין מס הכנסה, ביטוח לאומי ומס בריאות, כאשר סכום הברוטו משתנה מחודש לחודש, וסכום הנטו עומד, בכל התלויים שצורפו, על _____ ש"ח.

40. אילו היה ההסכם בין הצדדים נוקב בערכי ברוטו בלבד, דומה שלא היתה יכולה להיות מחלוקת כי ההפרשות לפנסיה היו נעשות הן מכיסו של המעביד (כעלות נוספת של המעביד, מעבר לתשלום שכרו של העובד בערכי ברוטו) והן מכיסו של העובד (מתוך השכר המשולם לעובד). דא עקא: כאמור לעיל, ההסכם עם התובע מדבר גם בערכי נטו

41. כאמור לעיל, הנתבעת לא הרחיבה בטיעוניה לעניין זה, וטיעוניה העובדתיים לא היו מדויקים. בנסיבות אלו, ונוכח העובדה שההסכם בין הצדדים מדבר בערכי נטו, אני מוצא לנכון להעדיף את גרסת התובע, ולקבוע כי משקבעו הצדדים שכר נטו נטלה הנתבעת על עצמה, ולו במשתמע, גם את תשלום חלקו של התובע בהפרשות הפנסיוניות – לכל תקופת ההסכם.

הוצאות רפואיות

42. בשולי תביעתו הכספית של התובע הוא תובע גם סך של 1,000 ש"ח בגין החזר עבור בדיקות אולטרסאונד וייעוץ רפואי בחודשים אוקטובר 2022 - ינואר 2023 (העונה הראשונה של ההסכם). התובע צרף לתצהירו קבלות בגין טיפולים אלה, וכן תכתובת בינו לבין היו"ר מיום 13 באוקטובר 2023 בה הוא כותב:

"מה קורה... מקווה שאתה והמשפחה שלך בטוב בימים קשים אלו. רציתי לשאול מה החלק שעדיין לא קיבלתי של משכורת אוגוסט? הצ'ק של 4,000 ש"ח. אמרה שתביא לי וזה עדיין לא קרה. בנוסף יש את החזר עבור האולטרסאונד של השנה שעברה של 1,000 ש"ח שהיא אמרה שהיא תעביר לי וגם לא הועבר. ומתי תועבר משכורת ספטמבר"

היו"ר השיב:

"היי

מה שלומך?

מקווה שאתם בסדר.

לדעתי הכל ישולם בשבוע הקרוב."

43. היו"ר בתצהירו טען כי:

"התובע (וסיבותיו הלא ברורות עימו) לא פנה לנתבעת בבקשה לקבל טיפול רפואי ו/או בבקשה לצאת לבדיקות. הנתבעת מעניקה לשחקניה מעטפת רפואית מלאה ולכל שחקן שנפצע פונה לרופא הקבוצה, לצרכי בדיקה והפניה להמשך בירור רפואי והכל על חשבון הנתבעת."

מטעם הנתבעת לא הובאו תצהירים של רופא הקבוצה או הפיזיותרפיסט שלה. בחקירתו אישר היו"ר, כי הנתבעת אינה מספקת שירותי אולטרסאונד "פנימיים" וכי שחקנים נשלחים לביצוע בדיקות כאמור בהפניית רופא הקבוצה או הפיזיותרפיסט שלה (שלא העידו בפני) (עמ' 41-40 לפרוטוקול).

44. לאחר שעיינתי בקבלות שצירף התובע, ושמעתי את עדויות התובע והיו"ר לענין זה, גירסת התובע (כי הופנה לבדיקות אלו על ידי הסגל המקצועי של נתבעת) נראית לי סבירה יותר, גם עקב אופי הבדיקות והטיפול העולה מן הקבלות, ולכן אני מקבל את תביעת התובע גם לענין זה.

פיצוי בגין עוגמת נפש

45. משנקבע כי הנתבעת הפרה את ההסכם עם התובע, הסירה אותו מן הרישום, הדירה אותו מאימונים קבוצתיים וטקטיים, שילמה לו באיחור, או שלא שילמה לו כלל את משכורתו ו/או תשלומים נלווים, והוציאה אותו לחל"ת על מנת להפחית את חבותה כלפיו, נוצר הבסיס לתביעת התובע בגין עוגמת נפש.

46. לטענת הנתבעת, ככל שהתובע סבל מעוגמת נפש, הרי שזו נבעה מכך שלא טרח להקטין את נזקו. איני מוצא לנכון לקבל טיעון כזה כעילה לשלילה מוחלטת של זכותו של התובע לפיצוי בגין עוגמת נפש. אפילו נאמר, ואיני סבור כך, כי היה על התובע לקבל מיד את הדין, מרגע שהנתבעת הודיעה לו כי אינה מתכוונת לעמוד בהסכם עימו, ולמצוא לעצמו קבוצה כלשהי שתקטין באופן המיטבי את נזקו (ואת חובת הפיצוי של הנתבעת) – עדיין היה התובע סובל עוגמת נפש נוכח התנהלות הנתבעת. לא כל שכן, משקבעתי כי התובע נקט מאמצים מסויימים, אך לא בהכרח מיטביים, להקטנת נזקו.

47. אי לכך, בשקלול המשקל המסויים שנתתי לקביעה כי אפשר שהתובע פעל "מעט מדי ומאוחר מדי" להקטנת נזקו, כמו גם בשקלול התנהלותה של הנתבעת כלפי התובע (שהגם שלא היתה נקיה מבקורת – בכל הנוגע לאימונים היחידניים שניתנו לתובע, להרחקתו מאימוני הקבוצה, להוצאתו לחל"ת ולניתוקו מהפך החברתית של החברה, לא עלתה כדי התעמרות ממש, כפי שראינו לצערנו במקרים אחרים) אני מעמיד את הפיצוי בגין ראש נזק זה על סך של _____ ₪.

פיצוי בגין פגיעה בשם הטוב ובמוניטין

48. מטבע הדברים, תביעת פיצוי מסוג זה קשה להוכחה, בהיעדר ראיות חיצוניות אובייקטיביות התומכות בה (באשר לקיום שם טוב ומוניטין לפני ההפרה ואובדנם לאחר ההפרה).

49. במקרה שבפנינו, כעולה מנתוני ההתאחדות לכדורגל שהובאו על ידי הנתבעת, התובע לא הראה הישגים משמעותיים בעונת 2022/2023: הוא כבש רק _____ שערים ובמחצית השניה של העונה לא פתח באף משחק ולמעט משחק אחד בו עלה לשחק בדקה _____, שיחק פחות מ- _____ דקות במשחק.

50. זאת ועוד, גם לאחר שהנתבעת הפרה את ההסכם עימו, עלה בידי התובע, ולו באיחור מה, להשתלב בליגה הלאומית במחצית השניה של עונת 2023/2024, ואף להצטרף לקבוצה אחרת בליגה זו בעונת 2024/2025. אכן, משכורתו של התובע ב[קבוצה הקולטת] היתה נמוכה ממשכורתו החוזית בשורות הנתבעת, אולם הסיבות לכך אינן חד משמעיות, ואין לשלול את האפשרות כי גם אילו היה התובע משחק בשורות הנתבעת גם בעונת 2023/2024 עדיין היה שכרו יורד – בהתחשב בתיפקודו בשורות הנתבעת, בהתחשב באילוצי התקופה, וכן הלאה (יצוין, בשולי הדברים, כי בהסכם עם [הקבוצה הקולטת] ניתנה ל[קבוצה הקולטת] אופציה להתקשרות עם התובע לעונת 2024/2025 בתמורה **העולה** על התמורה ששולמה לו על ידי הנתבעת. אופציה זו לא מומשה). אי לכך לא מצאתי בסיס לתביעת התובע תחת ראש נזק זה.

פיצוי בגין אי עריכת שימוע

51. התובע תובע לענין זה סכום השווה, לכל הפחות לגובה משכורת ברוטו שלו, לפי חישוביו, כלומר 14,729 ₪.

52. הנתבעת לא התייחסה לתביעה לענין זה בכתב ההגנה (למעט במסגרת דחייה גורפת של כל הסעדים שנתבעו על ידי התובע), בתצהירו של היו"ר או בסיכומיה.

53. לגופו של ענין, ההלכה בענין סיום יחסי עובד-מעביד היא ידועה ומבוססת (ראו לדוגמא: ע"ע 1027/01 גוטרמן - המכללה האקדמית עמק יזרעאל, פד"ע לח 448, 455 וע"ע (ארצי) 23402-09-15 אוריאל ברד - קנסטו בע"מ, מיום 28.02.17). ואין כאן צורך להאריך.

54. לא נשמעה כל טענה כי התקיים במקרה זה שימוע, או אף "מעין שימוע" – והנתבעת סיימה את התקשרותה עם התובע במתן הודעה לסוכנו של התובע, ולאחר מכן במשלוח הודעת ווטסאפ לסוכן. ולתובע (נספח ב' לכתב התביעה ותצהירו של הסוכן) למותר לציין כי הודעות כאמור אינן מהוות "שימוע".

55. בנסיבות אלו, בהתחשב בהלכה הפסוקה, אני מעמיד את סכום הפיצוי על סיום ההסכם שלא כדין ובלא שימוע על סך של _____ ₪.

סיכום

56. נוכח הקביעות לעיל, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע:
- 56.1 פיצוי בגובה המשכורות (ברוטו) שהיה זכאי לקבל בגין החודשים אוקטובר 2023 – יולי 2024, בהפחתת השכר שקיבל מ[הקבוצה הקולטת] בגין החודשים ינואר-מאי 2024, כלומר 10 חודשים (כאשר בגין שלושה מהם, מצאתי לנכון להפחית 25%) בסך הכל: _____ ₪, ולאחר הפחתת סך של _____ ₪ - _____ ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 1 במרץ 2024 (מחצית התקופה) ועד לתשלומו בפועל.
 - 56.2 חלף השלמת הפרשות לפנסיה, בגין התקופה שעד ספטמבר 2023 (ועד בכלל) בסך _____ ₪.
 - 56.3 חלף הפרשות לפנסיה, בגין החודשים אוקטובר דצמבר 2024 (בהפחתת 25%) בסך _____ ₪.
 - 56.4 חלף הפרשות לפנסיה בגין החודשים יוני-יולי 2024 – בסך _____ ₪.
 - 56.5 החזר הוצאות רפואיות בסך 1,000 ₪. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום 1 באוקטובר 2023 ועד לתשלומו בפועל.
 - 56.6 פיצוי בגין עוגמת נפש בסך _____ ₪.
 - 56.7 פיצוי בגין אי עריכת שימוע, בסך _____ ₪.
- ובסך הכל אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע (בערכים נומינליים) _____ ₪.**
57. כמו-כן אני מחייב את הנתבעת להשיב לתובע את הוצאות הבוררות בהן נשא (אגרת פתיחת תיק, תשלומים עבור הקלטת דיון ההוכחות ותימלולו, וכן סך של _____ ש"ח בתוספת מע"מ מתוך שכר טרחת הבורר (יתרת הסכום מהווה תשלום בגין בקשות הביניים של התובע שהוגשו בלא התנגדות הנתבעת ונדחו על ידי), וכן לשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך _____ ש"ח בצרוף מע"מ כדין.
58. על הנתבעת לשלם סכומים אלה לתובע תוך שלושים יום מהיום. סכום שלא ישולם עד למועד האמור (למעט הסכום הנקוב בסעיף 56.1 לעיל שיישא הפרשי ריבית והצמדה כאמור בסעיף הנ"ל) יישא הפרשי ריבית והצמדה מיום מתן פסק הבורר ועד לתשלומו בפועל.

ניתן היום, 30 בדצמבר 2024

בורר